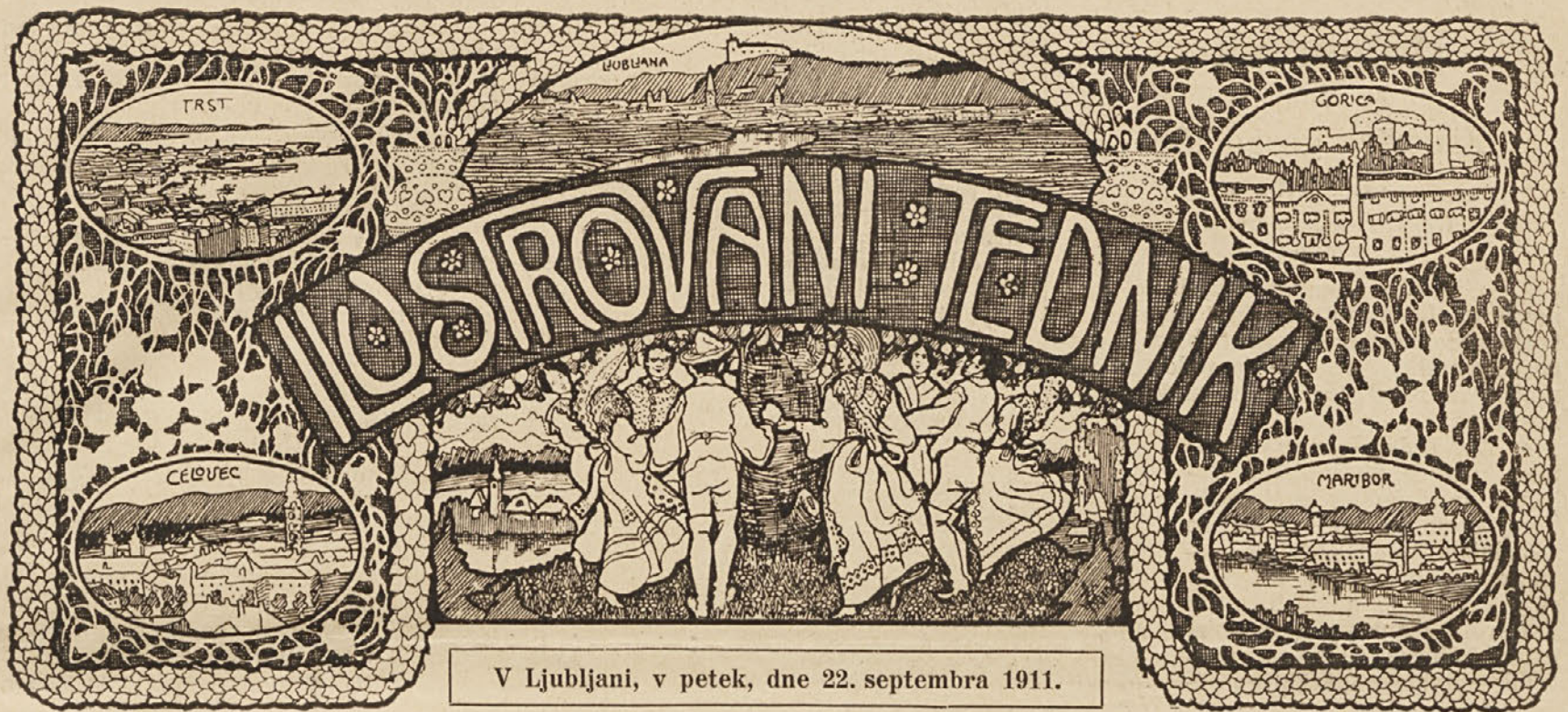

V Ljubljani, v petek, dne 22. septembra 1911.

Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 1-80 1/2 leta K 3-50 celo leto K 7- za inozemstvo: " " 2-30 " " 4-50 " " 9-		Redakcija in administracija: Spodnja Šiška šte. 97. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 2 dol. 50 cent.		Oglasnina za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 15 vin.. — Pri več- kratnih objavah primeren popust.	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Naročnina za dijake 5 kron.	Štev. 31.	

Krvava nedelja na Dunaju:

1. Konjeniki pred parlamentom. 2. Demonstracije na Bellarijski cesti. 3. Govornik spleza na spomenik Sonnenfelsa. 4. Zborovanje pred rotovžem.

Oldřich S. Kóstelecký:

Humoreske.

VIII.

Zaušnice gospodične Gabrijele.

(Prosto po češkem izvirniku.)

(Dalje.)

To je bilo imenitno vprašanje, zelo imenitno. Sedaj bi že lahko pojasnil to svojo podobnost brez primere s svojo dragoceno osebo. Srce mi je radostno poskočilo in rekel sem s hudomušnim nasmehom:

„Ah, sedaj šele vse razumem, seveda. Gospodična Gabrijele iz Plzna ste prej rekli. Torej boste gotovo — sedaj se spominjam — da, sedaj se spominjam — ona dama, s katero se je vozil nekoč moj brat iz Prage do Plzna — pred enim letom približno — in se je z vami izvrstno zabaval, gospodična.“

„Ah, vi ste —?“ je osupnila Gabrijele.

„Brat svojega brata — prosim.“

„Ah! To je res slučaj. In jaz sem temu slučaju srčno hvaležen, da mi je nudil čast in veselje vas spoznati, gospodična.“

„Tem preje mi torej oprostite mojo zмотo, kaj ne da?“ je rekla Gabrijele odkritosrčno.

„O, prosim, prosim. Sedaj se že prav jasno spominjam — pa: gospodična Gabrijele iz Plzna. Moj brat je govoril o vas vedno z navdušenjem.“

„Tako?“ je rekla Gabrijele zategnjeno in je zamižala in me postrani pogledala, kakor bi zelo dvomila. Kako da ne? — imeti od nekoga obljubljeno nešteto zaušnic in govoriti o njem z velikim navdušenjem.

„Da. Spominjam se,“ sem lagal, kakor bi me kdo najel.

Gabrijele je že popolnoma spremenila svoj dvomeči obraz, nasmehnila se je, podala mi roko in je rekla:

„Srčno me veseli, da poznam brata svojega dolžnika.“

„Aj, ali vam je moj brat kaj dolžan, gospodična?“

„To se pravi, jaz sem njemu dolžna.“

„Torej ste pravzaprav vi, gospodična, njegova dolžnica.“

„Nikakor, jaz sem njegova upnica.“

„Torej mu gotovo niste ničesar dolžni, gospodična, če ste njegova upnica.“

„Ravno nasprotno, jako veliko sem mu dolžna —“

„Ali se ne bi hoteli nekoliko sprehati?“ je rekla Gabrijele, kakor bi hotela nalašč pretrgati govor o čudnih dolžnikih in upnikih.

„Z največjim veseljem.“

Toda odkrito povedano, največjega veselja pravzaprav nisem imel s to ponudbo.

Šel sem torej z Gabrijele. Vrnila sva se v glavni tok kopaliških gostov. Jaz sem med tem začel svoj zgodovinski, goljufivi govor z besedami:

„Dovolite, prosim, da se vam predstavim. Sem odvetniški kandidat.“

„Aj! In gospod brat tudi.“

Fjt! na to sem pozabil.

„Da, midva sva oba kandidata — te advokature namreč.“

„Ali smem vprašati, kaj dela gospod brat?“

„Hvala za laskavo vprašanje, gospodična. Zdrav je kakor Rus —“

„Kje je sedaj, če smem vedeti?“

„Sedaj — sedaj ravno potuje — po Ruskem.“

Mislil sem si, če je že zdrav, kakor Rus, naj popotuje — po Ruskem.

„Aj?“

„Da, po Ruskem. Odšel je tja približno pred enim mesecem.“

„In vrne se —?“

„Da, vrne se.“

Zato sem naglo rekel:

„Ah, to je zelo lahko. Blagovolite mu napisati, kar mu menite, a jaz bom poslal to pismo domov. — Z domačimi si brat dopisuje na svojem potovanju.“

„Tako? Tako bom torej lahko porabila vaše laskavo posredovanje. Kako dolgo mislite ostati v Hudobi, gospod?“

„Žal, samo do večera.“

„Torej pojdem napisat pismo takoj — saj me boste spremili, kaj ne da?“

„O, prosim, prosim.“

Po malem odmoru je Gabrijele rekla:

„Kako krasen dan je danes!“

„Zelo krasen! Najbrže, da bivate tu v toplicah kot zdrav gost,“ sem poizvedoval za vzrok Gabrijele bivanja v Hudobi.“

Gabrijele se je sklonila in utrgala cvetlico ob cesti in je rekla:

„Brat je nekoliko bolehen, z njim sem prišla sem.“

Čeprav nisem mogel razumeti, zakaj se ravno tukaj zdravi oni bolni brat, vendar nisem povpraševal dalje. Izrazil sem samo sožalje z bolnim bratom zdrave Gabrijele.

Gabrijele se mi je zahvalila in mi je dobrodušno pogledala v obraz.

„Kako ste podobni gospodu bratu!“ je vzkliknila, čisto nič prisiljeno. „Ta pogled, usta, brki in glas — vse se tako sklada!“

„O, da, midva sva si popolnoma podobna. Midva sva namreč dvojčka, gospodična.“

Gabrijele je rekla samo:

„Aj!“

„Da, dvojčka,“ sem ponovil s tako gotovostjo, da bi to kmalu sam verjel. „Tako sva si podobna, da je bila ta najina podobnost že nešteto krat vzrok najrazličnejših zmot.“

„Ne čudim se,“ je odvrnila Gabrijele. „Saj sem se še sama zmotila kakor še nikdar ne. To je res nekaj posebnega. Ko sem vas zagledala pod lipo, sem sicer mislila, da se motim, toda pozneje sem bila prepričana, da sem se srečala tu s svojim starim znancem. — Oprostila sem se pri svoji prijateljici, šla sem za vami in sem vas došla. Oprostite mi, prosim, zмотo, s katero sem vas gotovo vznemirila.“

„Ponavljam, gospodična, da sem tej zmoti zelo bvaležen, in pristavljam, da se bom zelo pogosto spominjal nanjo.“

Tópot nisem lagal — na ta sestanek se bom spominjal do smrti.

Gabrijele je medpotoma utrgala list z veje drevesa, ki se je sklanjalo na pot; trgala ga je v malih koščkih in je rekla: „Torej odidete še danes, gospod?“

„Žal mi je, gospodična.“

„Ali smem vedeti, kam?“

„Jaz — jaz — to se pravi — hočem pogledati tja — v Berlin.“

„Tako?“

„Da, v Berlin.“

„A propos! Prej ste rekli, da je gospod brat večkrat o meni govoril. Pogosto?“ je vprašala Gabrijele kar naravnost.

„Prav pogosto, gospodična,“ sem lagal tudi kar naravnost. „Spominjam se, da je bil zelo navdušen za vas.“

„Aj?!“

„Da. Vendar —“

(Dalje.)

Brod čez Sočo na Kamnem pri Kobaridu.

„Jaz mislim, kedaj?“ se je nasmehnila Gabrijele.

„Ne vem, gospodična. To se lahko sodi po tem, kako dolgo tam ostane.“

Mislil, da na to pojasnilo ne more nihče prav nič ugovarjati. Vsaj Gabrijele je odvrnila z odkritosrčnim smehom:

„To je res.“ Nato je rekla:

„Ali vasmem prositi za njegov naslov?“

„Za — za — za njegov naslov? Ta je tudi zelo negotov, gospodična.“

„Tako?“

„Da. Brat je danes tukaj, jutri tam. Jaz si z njim sploh niti ne dopisujem.“

„Škoda. Rada bi mu bila nekaj napisala. Škoda!“

Naravno je, da se je s temi besedami zbudila v meni neizrečena radovednost, — kaj mi neki hoče Gabrijele napisati.

Naše Sokolstvo.

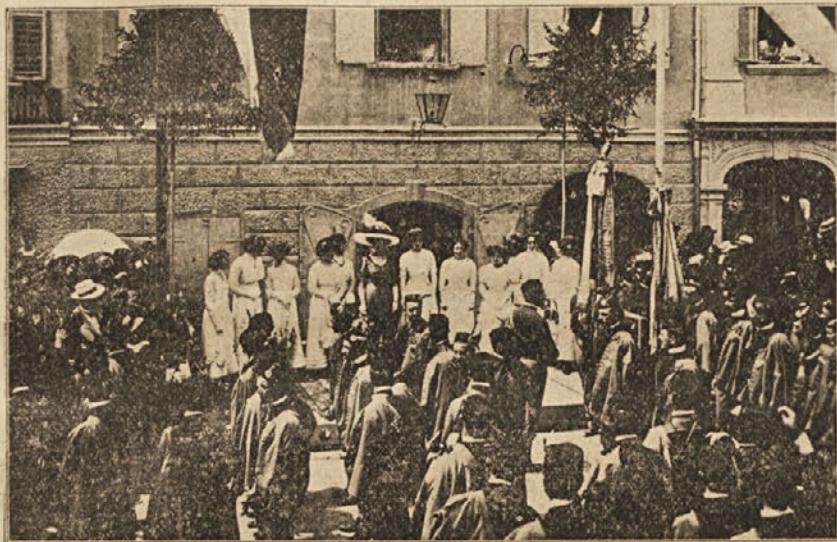
9. julij 1911 — malo pozno sicer pri-
našamo to poročilo in slike, a ne po naši
krivdi — je bil pomemben dan v razvoju
slovenskega Sokolstva. Škofjeloški „Sokol“
je razvil ta dan prapor. Prijazna Škofja Loka
se je odela v svečano obleko in srčno po-
zdravljala došle goste.

Zleta Gorenjske sokolske župe v Škofjo
Loko k razvitju prapora se je udeležilo okrog
300 „Sokolov“ v kroju. Med njimi so bili
zatirani in na smrt obsojeni iz tužne Ko-

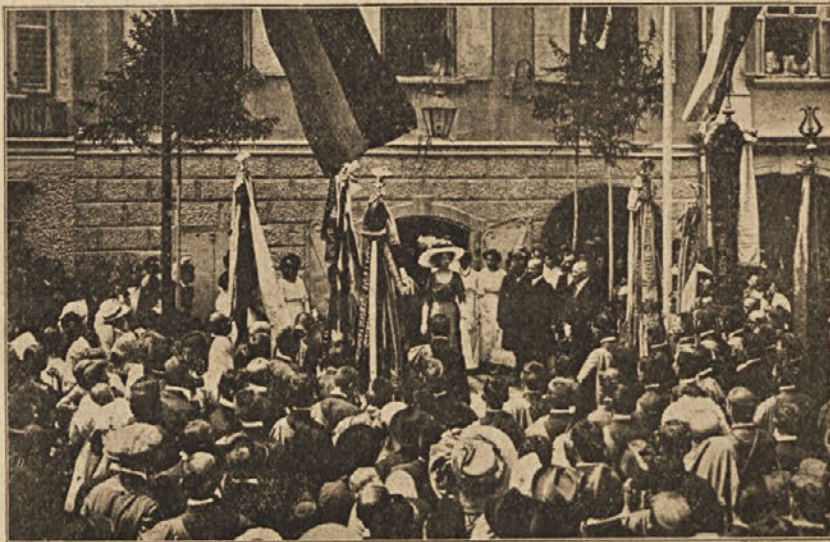
Dobra stvar potrebuje časa, da prodre
med ljudstvo, med narod. In Sokolska ideja
je dolgo tlela, si utrjevala tla in zadnja
leta so pričala, da si jih je utrdila in iskra
je vzplamtela v ogenj. Po vsem Sloven-
skem, v vsakem količkaj zavednem kraju
prodira ta velika ideja in kmalu bo ves
slovenski narod en „Sokol“.

Ta trenutek še sicer ni napočil, a ni
več daleč. Občinstvo pozdravlja delovanje
„Sokolstva“, simpatizira z njim, a njegov
duh še ni docela prežet Sokolske ideje.
Koliko „Sokolskih“ društev se mora boriti

narodi izumirajo. Edino smotrena
telovadba je lek zoper vse to,
le žal, da nam mnogoteri mladenič pri
javnih telovadbah ploska, v telovadnico
ga pa ni, da je premnogo slovenskih star-
šev, ki se čudijo spretnosti Sokolov-
telovadcev, svojih sinov in hčera pa ne po-
šljejo v telovadnice, ne razumemo premnogo
naših trgovcev in obrtnikov, ki vidijo di-
sciplinirano vzgojo pri naraščanju, pa vendar
zabranjujejo svojim vajencem vstop v so-
kolske telovadnice; najmanj pa umejemo
naš deželni šolski svet in na čelu mu pri-

Razvitje prapora „Sokola“ v Škofji Loki: Prihod Sokolov
pred mestno hišo.

Razvitje prapora „Sokola“ v Škofji Loki: Botrica, sestra
Milena dr. Zakrajšekova ogovori navzoče „Sokole“.

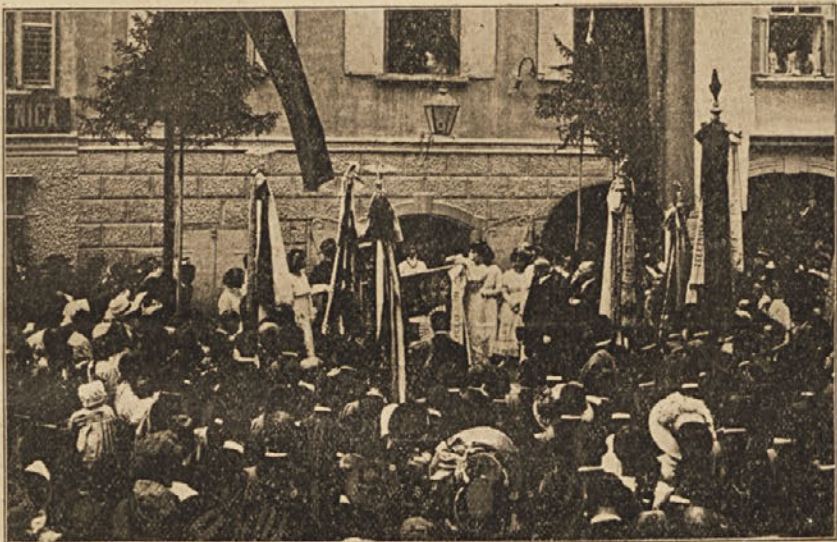
roške. Sokolsko društvo iz Borovelj se je
udeležilo tega zleta polnoštevilno, in zato
„predrznost“ je bil starosta boroveljskega
„Sokola“ g. Mišič obsojen na 20 K globe,
ker se je vkljub oblastveni prepovedi ude-
ležil tega zleta v sokolskem kroju.

Zbrano Sokolstvo je pozdravil gospod
L e n č e k, kot župan Škofje Loke, odzdravil
mu je župni starosta dr. Matija Marin-
šek. Nato je pozval dr. Kušar, kot
najstarejši praporščak Gorenjske sokolske
župe kumico gospo Mileno dr. Za-

z ogromnimi težkočami, posebno glede po-
mankanja telovadnic. Telovadci iz obmejnih
krajev tožijo, da jih mineva veselje vzpričo
pomankanja telovadnic. Če bi pa vsi oni,
ki simpatizirajo s „Sokolsko“ idejo — in
to je do malega ves slovenski narod —
vzljubili to idejo, tedaj bi izginile namah
i te težkoče.

A tudi ta trenutek se že bliža. Imamo
že ... sokolske domove v Domžalah, Žireh,
Zagorju, Celju; sicer je to še vse premalo
z ozirom na važnost sokolske ideje, do

znane šolnike slovenske narodnosti, da so
prepovedali mladini vstop o šolske telo-
vadnice. Iz naših vrst prejemajo domači
polki vsako leto dobre vojake in izvrstne
podčastnike, in pri raznih prilikah se je
že na merodajnih mestih priznavalo, kako
olajšano delo je z vojniki novinci, bivšimi
sokolskimi telovadci. Ne razumemo, kako
in zakaj vendar se more nasprotovati so-
kolski ideji, ko vendar izhajajo iz naših
vrst zanesljivi in vestni uradniki, dobri
častniki, priznani pedagogi, odlični peda-

Razvitje prapora „Sokola“ v Škofji Loki: Pripenjanje
iraka.

Razvitje prapora „Sokola“ v Škofji Loki: Družice z
botrico, starosto in praporščakom.

krajskovo, da naj izroči zastavo iz-
voljenemu praporščaku.

Ponosno je zaplapolal prapor v zraku,
ko ga je sprejel praporščak od kumice, ki
je izrekla krilate besede: „Izročam Ti
čist prapor, ohraniga tako čis-
tega ter brani ga, ako treba,
tudi z življenjem...“

Obhod po mestu je bil krasen. So-
kolske vrste so korakale, kakor triumfator,
in množica je navdušeno klicala pozdrave.
— Pri telovadbi je pokazalo gorenjsko
Sokolstvo velik napredek in ta napredek
je zanesel zmagonosno pot sokolskih idej
med maso našega naroda.

katere se obračajo sedaj že vsi ostali slo-
vanski narodi kot do edine rešilne skale,
saj nam pričajo to veliki slovanski sokolski
zleti v Pragi, Ljubljani, Zagrebu, Belgradu,
Zofiji, na Poljskem, v Ruski Ukrajini in
daljni Ameriki, vendar je to dobro zna-
menje.

Danes se vesoljni civilizirani svet (le-
tošnja mednarodna tekma v Turinu) obrača
do telovadbe, kiedinaizurinarode
spretno odbijati morilne na-
pade današnjega modernega
življenja, ki skrbi le zato, da se na-
rodi izsesavajo, izmozgajo, polnijo bolniš-
nice in prerano padajo v grob, skratka da

gogi, odlični pravniki, podjetni trgovci,
marljivi obrtniki in drugi ter dosegajo po-
vsod vodilna mesta.

* * *

Škofjeloškemu „Sokolu“ kličemo pri-
srčen „Na zdar!“ Tudi Ti si oddelek na-
rodne vojske, in Tvoj prapor te naj vodi
do zmag na Grünwaldskem bojnem polju.

Petindvajsetletnica borovniškega ga-
silnega društva. Lepo število let je, pet-
indvajset let, za kako društvo. Ob svoji
petindvajsetletnici se ozira nazaj na trud
in skrbi, vidi pa tudi dokaj veselih ur.
Tembolj se lahko ozira nazaj gasilno dru-

Borovniška dekleta, ki so sodelovala pri 25 letnici borovniškega gasilnega društva.

štvo, na one trenutke, ko je hitelo v pomoč svojemu bližnjemu. Borovniško gasilno društvo je bilo ustanovljeno leta 1885, in moralo bi imeti že lani svojo petindvajsetletnico. Ker je pa bilo lansko leto v Borovnici več slučajev davice, je okrajno glavarstvo prepovedalo to slavlje, katero se je vršilo zato letos 18. junija. Prišlo je več sosednih gasilnih društev. Ob tej priliki je

bilo odlikovanih 5 moških za 25 letno delovanje in sicer: gg. V. Fortuna, S. Lebez, U. Mavc, J. Telban in B. Kanje.

Naša slika nam kaže moštvo borovniškega gasilnega društva z odlikovanci in druga slika pa borovniška dekleta, ki so sodelovala pri slavlju.

Krvave draginjske demonstracije na Dunaju. Radi neznosne draginje, ki vlada med ljudmi, se vrše povsod veliki protidraginjski shodi, ki se končujejo z več ali manj bur-

nimi demonstracijami. V nedeljo 17. t. m. pa so na Dunaju pokale vojaške puške, se svetlikali bajoneti in kri lačnega ljudstva je škropila tlak dunajskega mesta. Protidraginjski shod na Dunaju je dobil lice prave revolucije. Nad 140.000 broječa množica se je zbrala pred rotovžem. Že zjutraj ob 8. uri so se začele pomikati iz zunanjih okrajev nepregledne množice de-

lavcev, v notranjem mestu so se ji pridružili meščanje. Kmalu po deveti uri je bil cel trg pod rotovžem poln ljudstva, ki je tudi napolnjevalo velikanski prostor med univerzo in parlamentom. Že pred 10. uro so morali na Ringu ustaviti ves promet. Pred in za rotovžem so bile postavljene tribune, raz katere je govorilo 30 socialno-demokratskih poslancev. Ljudstvo je dajalo duška svoji ogorčenosti in slišali so se klici „živela revolucija“. In naenkrat je zaplapolala na kandelabrih in sohah Babenberžanov, ki stoje pred rotovžem rdeča zastava. Ob 11. je bilo zborovanje končano. Delavci so se jeli pomikati po Ringu s petjem delavske pesmi in z neprestanimi klici: živela revolucija, živio Portugal, fej vlada, doli z Gautschem, itd. Na rotovžu pa se je v tem trenutku pokazal velik transparent, ki je kazal ministra obešenega na kandelaber. Resnost množice je vedno bolj naraščala, in ko se je zaslišal strel so se začeli klici: „policija strelja“. In v par trenutkih se je vsulo kamenje, kakor toča proti oknom upravnega sodišča. Ta bombardement je v malo trenutkih uničil vse šipe ponosne palače ter poškodoval krasne štukature. Nato so navalili na kavarne, šole, trgovine in razbijali vse, kar so mogli doseči.

Atentat na ruskega ministrskega predsednika Stolypina.

Čar Nikolaj.

Kolesarsko društvo „Danica“ v Gorici: Dirkači tekme 10. t. m.

Policija je s sabljami sekala po množici. Ker se pa ljudstvo nikakor ni hotelo umiriti, so poklicali vojaštvo. Množica jih je sprejela s klici: „Ali ste lačni? Ali ste dobili danes že kaj jesti?“

Demonstracij se je udeležilo tudi mnogo žensk, ki so hujskale moške, naj ne prenašajo mirno postopanja policije.

V Otakringu so razdajali demonstranti več prodajaln in trgovin, razbili okna javnih poslopij. Tudi več šolskih poslopij je bilo poškodovanih.

Vojaštvo je sprva slepo streljalo, potem pa so padli prvi streli brez komande. Štirideset oseb se je valjalo v krvi na tleh.

Naša slika nam kaže zborovanje pred rotovžem, govornika na spomeniku, konjenike pred parlamentom in demonstrante v Bellarijski cesti. Govoril je tudi češki poslanec Tomašek v češkem jeziku, na kar so se zaslišali klici: „Dunaj je nemško mesto,“ „dol s Čehi“ itd. Nu, radi 20. septembra so z Dunaja gledali na Slovence posebno na Ljubljano, kakor bi bili tu največji divjaki. Pa so pokazali nemški Dunajčanje, da jim ni sveto niti šola niti cerkev, niti javne naprave.

Ali bo sedaj vlada uvidela, da je res, da tlačni prebivalstvo najhujša brezprimerna draginja!? Nastala je poleg draginje stanovanj še velikanska draginja živil vseh vrst in denarni mogotci podražujejo dan na dan še vse druge potrebščine. Podražil se je sladkor, podražila se je moka, proizvajalci železa, sukna itd. so povišali cene, tako da pobero iz ljudskih žepov še to, kar so pustili oderuhi z živili.

Petindvajsetletnica borovniškega gasilnega društva: Gasilci.

Toda z bajoneti, kroglijami in ječami in verigami se pomanjkanje ne odpravi in beda ne prežene. Javni red zdrževati z bajoneti, je lahko, a za izboljšanje razmer in za odpravo pomanjkanja je treba dejanj.

In če bo vlada i odslej s hladnokrvno zaničljivostjo gledala ljudsko bedo, kakor

Kolesarsko društvo „Danica“ v Gorici: Pri dirki 10. t. m. navzoči kolesarji.

je doslej, bo ji prišlo pravo spoznanje, ko bo že prepozno. Zadnji dogodki na Dunaju dokazujejo to.

Kolesarsko društvo „Danica“ v Gorici naznanja izid nedeljskih dirk Miren-Gorica. Pri prvi dirki junijorjev je došel: I. Gergolet Anton, Doberdob, rabil 6 ur 30 min. II. Pahor Andrej, Dol,

rabil 6 ur 36 min. III. Devetak Ivan, Vrh, rabil 6 ur 40 min. IV. Medvešek Anton, Gorica, rabil 6 ur 46 min. Pri društveni dirki: I. Petelin Alojzij, Zgonik, rabil 6 ur. II. Semolič Ivan, Opatjeselo, rabil 6 ur 4 min. III. Lakovič Franc, Doberdob, rabil 6 ur 8 min. IV. Steffani Jos., Gorica, rabil 6 ur 16 min. Pri polževi dirki: I. Srebrnič Alojzij, Solkan. II. Fajgl Jožef, Ajdovščina. Pri pešdirki: I. Sfiligoj Theophil, Gorica. II. Podgornik Avgust, Rožna dolina. Žrebano število je

978, kateri dobitok je dobil gosp. Leopold Faganel iz Vrtojbe, na kar je daroval društvu 2 K in za Ciril-Metodovo šolo na Blančah tudi 2 K.

Udeležba prireditve je bila velika. Društvo priredi v kratkem celodnevni izlet v Italijo. — Danes prinašamo dve sliki in sicer člane društva in dirkače, ki so se udeležili dirke.

Napad na Stolypina. Zadnje dni so se vršile v Kijevu velike slavnosti povodom odkritja spomenikov osvoboditelju ruskih kmetov Aleksandru II. in ruski kneginji Olgi. Slavnostim je razen velikanske množice ljudstva prisostoval tudi cesarski dvor in vlada. Vse se je že izvršilo krasno; samo zvečer pri slavnostni predstavi se je zgodilo, o čemer govori danes cela Evropa.

Akoravno so imeli v gledališče dostop samo vabljeni, posrečilo se je nekemu anarhistu z imenom Bagrow, da se je utihotapil v dvorano, kjer je z dvema streloma smrtno nevarno ranil ministrskega predsednika Stolypina. Nastala je naenkrat velika zmešnjava. Ljudje bi morilca kar na mestu linčali, da jim ga ni mnogoštevilna policija iztrgala iz rok. Globoko je pretresla vest o napadu tudi carja, ki je takoj prihitel iz svoje lože na lice mesta.

Naša slika nam kaže prizor, ko se ranjencu daje prva pomoč. Njegov morilec Bagrow je bil v službi policije, kot de-

tektiv. Tak sad rode nezdrave, korumpirane razmere v sveti Rusiji.

Stolypin je v nekaj dneh podlegel ranam.

Smrt Stolypina je razburila tudi druge države, predvsem Angleško, zakaj mnogo je odvisno v svetovni politiki od tega, kako stališče bo zavzemal njegov naslednik.

Vse one, ki nam dolgujejo naročnino in oglasnino, vljudno prosimo, da takoj plačajo, ker imamo tudi mi svoja plačila. Kdor ne plača, mu bomo brez obzira ustavili list

Razširjajte „Slov. Ilustrov. Tednik“! Pridobivajte mu novih naročnikov! Čim več bo naročnikov, tem bolji bo lahko list.

Inserirajte v „Slov. Ilustr. Tedniku“, ki je najbolj razširjen in največ čitan slovenski list!

Ob Soči. Lepoto slovenske zemlje je opevalo že nešteto pesnikov, velikih in malih, pa tudi tujec se ji je divil. Mična je Gorenjska s svojimi gorskimi velikani, mična Notranjska s svojimi podzemeljskim kraljestvom; zelena Štajerska z zelenim poljem in vinorodnimi goriciami te vabi

prijazno, kakor mati svoje dete. In če Istra tekmuje s Kranjsko s svojimi jamami, tekmuje Goriško s slov. Štajersko. Ob bregovih Soče je toliko naravne lepote, toliko mičnosti, da bi človek stal, gledal in se divil... Naše slike nam kažejo idilo ob Soči, tej hčerki planin, kateri je naš Gregorčič zapel večnolepo pesem:

Krasna si bistra hči planin
brdká v prirodni si lepóti,
ko ti prozórni globočin
nevihte témne srd ne móti,
krasná si, hči planin!
Tvoj ték je živ, in je legák,
ko hód deklét s planíne;
in jasna si ko górski zrák,
in glásna si, kot spév krepák
planínske je mladíne —
Krasná si, hči planin!
Rad gledám ti v valove bódre,
valove te zeléno-modre:
Temná zelén planínskíh trav
in vedra víšnjevost víšáv
lepo se v njih je zlíla;
na rosah sínjega nebá,
na rosah zeleníh gorá
lepoto to si píla, —
Krasna si, hči planin!

24. september za slov. dijaštvo!

Ljubljana bo stala v nedeljo 24. septembra t. l. v znamenju akademskega dijaštva. Ta dan se namreč vrši ob vsakem vremenu velik „cvetlični dan“ v korist dijaškega podpornega društva „Radogoj“. Razen tega pa priredita akad. fer. društvo „Sava“ in „Prosveta“ 23. t. m. ob 8. zvečer v veliki dvorani Mestnega doma velik javen shod za slov. univerzo in dijaško podporno vprašanje. Na shodu govorita poleg drugih gg. drž. posl. dr. V. Ravnihar in priv. docent praške češke univerze dr. M. Rostohar. Zvečer 24. septembra bo pa v ljubljanskem Narodnem domu sestanek in v mali dvorani ples na čast narodnim damam in v prid podpornim društvom za slovenske visokošolce na Dunaju, v Gradcu in Pragi.

Najboljši, najizdatnejši in zato najcenejši ter obenem edini pristno domači kavni pridelatek je brez dvoma Kolinska kavna primes, ki se je zaradi teh svojih dobrih lastnosti vdomačila že povsod in priljubila že vsem slovenskim gospodinjam. Vsaka pametna, varčna in narodno zavedna gospodinja kupuje edino Kolinsko kavno primes!

Tožba zaradi dveh besed. Ruski veletrgovec Vladimir Lubovič je obiskal slovečega pariškega kirurga profesorja Theryja ter mu je razložil bolezen svoje žene. Iz tega opisa je profesor razvidel, da je nujno potrebno bolnico operirati in dogovorila sta se, da bo Lubovič brzojavil iz Petrograda, ko se vrne domov, kdaj naj pride pariški kirurg tja. Prisedši domov je našel Lubovič ženo tako oslabele, da je umrla in brzojavil je zdravniku v Pariz: „Ne pridite, prepozno!“ Thery je bral brzojavko: ne pridite prepozno ter se je takoj podal na dolgo pot v Petrograd. Ker so pa medtem že pokopali Lubičovo ženo, je prišel seve zaman in zahteval je za pot 10.000 frankov, katerih mu pa ni hotel dati češ, da je brzojavil, da naj profesor ne hodi na pot, ker je že prepozno. Zdravnik pa je trdil, da je dobil brzojavko, da naj ne pride prepozno, t. j. da naj takoj pride. Sodišče je razsodilo, da je pomote kriv Lubovič in tako mora zaradi dveh besed plačati 10.000 K in še sodne stroške. Brzojaviti bi bil moral: „Ne pridite, ker je prepozno!“

Lov na „pokojnega“. V Beltincih na Prekmurskem je pred dvema tednoma umrl neki žid, katerega so njegovi verski tovariši prepeljali v Čakovec in ga tam izročili materi zemlji. To je baje pokojnega užalilo, pa je prišel vsak večer domov strašit nd samo svoje domače, ampak tudi druge beltinske židove. Zadnjo soboto pozno zvečer, ko so

židovi v sinagogi molili, je „pokojni“ začel pobijati šipe in delati tak ropot, da so morali priti žandarji, pa oddati par streliv v temno noč. S temi streli so prestrašili „pokojnega“, da zdaj več ne vznemirja beltinskih židov.

Nova moda.

Listnica uredništva.

G. A. L. Borovnica. Dotične slike oziroma klišeje dobimo ob priliki od S. P. D. Druge slike katere še imate, le vpošljite. Če bo mogoče, priobčimo.
G. M. Ž. Matenjavas. Sliko slovenskih avijatikov priobčimo v 32. številki.

Listnica upravnštva.

G. V. G. v Novem mestu. To je vse kaj drugega. Razliko je naredilo napačno ime. Oprostite.
G. I. B. Mozirje. Do konca septembra 1911 imate plačati 2 K. List ste dobivali s 23. 5. 1911.

Proda se

lepo posestvo, ki meri 30 oralov in sicer poslopje, njive, travnike, vinograd in gozd, blizu mesta Celja. Več pove posestnica Ana Žnidar, v Košnici št. 19, p. Celje.

Proda se

dobrodoča, že stara trgovina s trafiko, stojčja ob glavni cesti tik farne cerkve v Blagovici št. 8. Več se pove tam ali v Mengšu št. 57.

Proda se po- :: sestvo ::

v Zagorju ob Savi. Velika na novo urejena hiša z renomirano gostilno, obsegajoč 10 najemniških sob, vel. hlevom in pripadajočimi lokali, uporabnimi za 6 stanovanj, skoro 1000 kv. metrov sveta, ki je primeren za stavbišča, velikim svinjakom, kozolcem itd. Pogoji jako ugodni. — Pojasnila daje Josip Rossi v Zagorju ob Savi.

Najcenejše in najboljše se nakupijo

vse šolske in pisarniške potreb-
:: ščine ::

v trgovini

IV. BONAČA,
Šelenburgova ulica, nasproti glavne pošte.

Solidna postrežba! Izborna blago!

Odvetniki, notarji, trgovci in posestniki pisaren kadar potrebujete pisarniške moči

obrnite se na

I. slov. zaseb. trgov. tečaj

Ljubljana, Gospodska ul. 8 (p. prej, Mladika).

Naprodaj

hiša

v Dornbergu, tik glavne ceste. Pripravna za gostilno in trgovino. 7 sob, 1 dvorana, 2 izbi, 2 kuhinji, 2 kleti, 1 hlev, obširno podstrešje, veliko dvorišče in velik vrt s trsjem. Skupaj 1609 m². Pojasnila daje Josip Perozzi v Dornbergu.

Velika, dobičkonosna, še davka prosta

— HIŠA —

z večlet obstoječo dobro obiskano trgovino z mešaním blagom se v Celjski okolici takoj proda pod ugodnimi pogoji. Izplačati je le tretjino. Cena 36.000 K. Dolenc, Celje, Poljska ulica šteč. 8.

F. K. Kaiser

puškar v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 6, priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnih pušk in samokresov, lovskih potrebščin, vseh del koles (biciklov) kakor tudi umetni ognnj po najnižjih cenah. Popravila pušk, samokresov in biciklov točno in solidno. Cenovnik zastoj in poštnine prosto.

Proda se malo posestvo

v Rudniku št. 9, obstoječe iz hiše in gospodarskega poslopja, pri hiši je velik sadni vrt v neposredni bližini se nahaja zaraščen gozd. Njiv je za deset mernikov posestva, k posestvu pripada tudi travnik. Hiša in gospodarsko poslopje je zidano in v najboljšem stanu ohranjeno. Lega posestva je zelo ugodna! Podrobnejša pojasnila daje: Franc Šavelj, Radomlje št. 16 pri Kamniku.

Čvrstega in močnega

osla

ali ponija z opravo kupi takoj V. Paar, hotelir na kolodvoru v Jesenicah.

Učenec

boljših staršev, marljiv, ki ima veselje do trgovine, se sprejme v trgovino z mešaním blagom in železnino. Ponudbe na Josip Brinšek, trgovec, Trnovo na Kranjskem.

PRESENETLJIVA NOVOST!

600 komadov samo 4 krone.

Krasna pozlačena 36 ur idoča precizijska anker ura z verižico, natančno regulirana, za kar se jamči 3 leta, ena moderna svilen kravat za gospode, trije komadi najfinjših žepnih robcev 1 krasen prstan z imit. žlahtnim kamnom, 1 cevka za smodke z jantarom, ena elegantna ženska broška (novost) eno krasno žepno toaletno ogledalce, ena usnjata denarnica, en žepni nožič, en par manšetnih gumbov, 3 naprsni gumbi, vse double zlato s patentiranimi kaveljčki, en srčan album za podobice s 36 podobami najkrasnejšimi celega cveta, 5 šaljivih predmetov, velika veselost za staro in mlado, en jako praktičen spisovnik za pisma, 20 dopisovalnih predmetov in še čez 500 uporabnih predmetov, ki se v hiši ne morejo pogrešati. Vse skupaj z uro, ki je sama vredna tega denarja stane samo 4 krone.

Pošlje se po povzetju potom centralne razpošiljalnice

F. Windisch Krakov št. T/22

NB. Za neugajajoče denar nazaj.

I. slovenski zasebni trgovski tečaj

Ljubljana, Gospodska ul. 8 (preje Mladika). Lastnik Fr. Gärtner, strokovni učitelj na gimnazijalni trgovski šoli, izprašan za knjigovodstvo, korespondenco, trgovsko računstvo i. dr. Pričetek šol. leta 1911/12 dne 2. okt.

Vpisovanje ob delav. od 9.—12 in 3.—5. ure

„ „ ned. „ 9.—1. ure.

Zavod je razen onega na liceju edini te vrste.

Šolnina letno (10 mesecev) K 160.—, ki se plačuje mesečno à K 16.—. Vpisnina K 250.

VOĐSTVO.

Učenca

za trgovino z mešaním blagom in deželnimi pridelki, poštenih staršev, ki je dober v računu in pisavi sprejme

Friderik Skušek, Metlika, Dolenjsko.

Naprodaj!

dve novi kočiji, lahki za enega konja, dve bolj težki za dva konja, potem mali vozovi (Einspanner) in dva široka halbraterja. Proda se tudi ali na več let v najem da

lepo posestvo s tremi obrtni, velika vodna moč, lepo stanovanje z več sobami in kletmi, veliko gospodarsko poslopje, travniki, njive, čez 10 tisoč hmelja, blizu kolodvora in farne cerkve. Več se izve pri G. Saveršnik p. Sv. Petru v Sav. dolini.

Sprejme se en ali

dva

mizarska - -

- pomočnika

pri Franu Šavelju v Radomljah št. 16 pri Kamniku.

M. Mulley, Ljubljana